

בלתי מוגבל

שוברים שתיקה - כי הגיע הזמן לספר

עדויות לוחמים על

הוראות פתיחה באש באיו"ש ובאזח"ע

חוברת זו אינה מכילה הוראות רשמיות של צה"ל. הכתוב בה מתבסס על עדויות לוחמים שנאספו ע"י ארגון "שוברים שתיקה"

www.shovrimshatika.org

אפריל 2005

כללי

חייל/ת, אזרח/ית

1. בפנקס זה ריכזנו לידיעתך מקבץ עדויות לוחמים בנוגע לפתיחה באש באזורים שונים בשטחי איו"ש ואזח"ע.
2. מטרת הפנקס להציב בפניך חייל/ת, אזרח/ית, חלק מפקודות הפתיחה באש המתקיימות בשליחותך.
3. מטרת הפנקס לעזור לך אזרח/ית, חייל/ת, להכיר את עיקרי ההוראות על מנת לנהוג כהלכה בעת ביצוע משימות מבצעיות, כמי שמייצג את צה"ל בכל פעילות צבאית.
4. פנקס זה הינו חלק ממהלך רחב של חשיפת המציאות בשטחים לחברה האזרחית בישראל.

חייל/ת, נא הקפד/הקפידי לפעול ברוח צה"ל ועל פי המוגדר
והמצופה מכם כחיילים.

חלק א': הוראות פתיחה באש

על פי העדויות המובאות בפנקס זה נראה שבמהלך ארבע השנים האחרונות של פעילות צה"ל בשטחים ניתנו הוראות שלו היו נכתבות היו מנוסחות כדלהלן

1. יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל מי שנמצא מחוץ לביתו/ברחוב בין השעות 1:00 ל-4:00 לפנות בוקר. (ראה

עדות מס' 1)

2. יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל מי שמוגדר על ידי מפקד הכוח בשטח - "תצפיתן", קרי אדם העומד על גג ביתו, על המרפסת או בחלון הבית, עם או בלי אמצעי

תצפית. (ראה עדות מס' 2)

3. יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל מי שגורר גופות או מתקרב אליהן. (ראה עדות מס' 3)

4. יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל מי שמרים אבן בשתי ידיים על מנת לזרוקה - מבוגר או ילד. (ראה עדות מס' 4)

5. יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל גורם הנכנס לשטחים המוגדרים "שטחי השמדה" של המוצב. (ראה עדות מס' 5)

- 6. הצבת נגמ"ש באזור מיושב כפיתיון - יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל מי שמנסה לעלות עליו.** (ראה עדות מס' 6)
- 7. יש לבצע ירי על מנת להרוג לעבר כל מי שניצפה מוביל בלון גז ברחוב.** (ראה עדות מס' 7)
- 8. ליצירת הרתעה יש לבצע ירי חי ובלתי ממוקד אל עבר שכונות פלסטיניות מאוכלסות.** (ראה עדות מס' 8)
- 9. מעצרו ייפתח בירי מאסיבי של מקלעים/טילי נ"ט לעבר קירות למטרת הפגנת נוכחות בשטח.** (ראה עדות מס' 9)

1.

נכנסנו לקסבה, לאלמנת קש. התקמנו שם באלמנת קש, מיקמנו עמדת קלעים ברחוב הראשי של הקסבה, וההוראות פתיחה באש היו: בנאדם שמסתובב בלילה בקסבה - דינו מוות. ההוראה ניתנה לנו בתדריך שקיבלנו מהמפק"צ. ההוראה ירדה, לפי מה שהוא אמר, ממח"ט שומרון.

בקיצור, זאת ההוראה, וזה לא הוראה ש... פתאום. זה הוראה שניתנה הרבה פעמים. הרבה פעמים ההוראות פתיחה באש: בנאדם שמסתובב... מאיפה הוא יודע? והתירוץ היה, כמובן, "מידע של השב"כ, מידע של השב"כ". מאיפה השב"כ יודע מה אחמד האופה או סלים הנגר, אם הם צריכים לקום לעבודה בשלוש בבוקר או לא יודע מה, באיזה שעות הם קמים... מאיפה הם יודעים, מאיפה הם יודעים מי מסתובב להם ברחוב? וזה ההוראות, זה המילים המפורשות שקיבלנו בתדריכים: מי שמסתובב בקסבה בלילה בין שעות כך וכך - דינו מוות. אלה היו המילים המדויקות. ואנחנו נכנסנו לאלמנת קש. [...] אלמנת קש זה שנכנסים בלילה, בחשאי, נכנסים לבית. מרכזים את המשפחה באיזה חדר, פותחים עמדות צלפים וקלעים בחלונות, בלי שהמרחב יידע על זה, בלי שהאוכלוסייה שמסביבך תדע על זה, ובבוקר מוציאים פיתיון. מוציאים ג'פים, ג'פים ואבירים שיעשו פיתיון, בתקווה שיוציאו את החמושים שיירו עליהם, והחמושים יוצאים ויורים עליהם. ואז, כשאנחנו רואים את החמושים, אנחנו מורידים את החמושים. זה הרעיון. אלמנת קש, מן הסתם, בדרך כלל רוב הפעילות שלה היא בבוקר,

כשמתחיל הבלגאן. אבל בלילה הזה.. זה היה בית מאוד ... עם עמדה מאוד טובה, שהשתמשנו בה כמה פעמים, שפותחת את כל הקסבה בעצם. לא את כל הקסבה, אבל הרבה ממנה. ובערך ב-04:00 בבוקר זה היה, לא זוכר ... נכנסנו ב-02:00 בלילה, ובערך ב-04:00 בבוקר העמדת קלעים, שאני הייתי חלק ממנה, זיהתה בנאדם עם שקית. אני, במקרה הזה גם, ראיתי את הבנאדם. בנאדם הולך עם שקית ביד, בערך ב-03:00 או 04:00, לא זוכר. אני ירדתי למטה להודיע... חשוב לציין שראיתי את הבנאדם הולך עם שקית ביד. לא הייתי באותו זמן במשמרת. חבר שלי, בזמן שדיווחתי על זה למפק"צ, דיווח למ"פ. הפקודה הייתה- תוריד אותו. ירה, הוריד אותו, הרג אותו. נפל בנאדם, משהו כמו 70 מטר מהבית. בא הג'יפ של החפ"ק מ"פ, עשה וידוא הריגה, וידוא הריגה ברברי - זרק עליו שני רימונים וריסס לו את הגופה. הלכו בדקו מה היה לו בשקית - פיתות. פיתות.

אני שואל אותך שוב על וידוא הריגה. דובר צה"ל מכחיש שבצבא יש דבר כזה וידוא הריגה.

... וידוא הריגה זה שירית בבנאדם מרחוק והוא נפל, ואתה בא ובעצם מוודא שסיימת את העבודה. זה דבר מקובל. בקיצור, הג'יפ של החפ"ק מ"פ בא, זרק עליו כמה רימונים, ירה בו, פתח את השקית, בשקית היו פיתות. אחרי זה אני זוכר שהמג"ד שלנו עשה לנו את הסיכום מבצע. שוב, על הדברים האלה מעולם לא היה תחקיר ולא... עברו על זה לסדר היום, כאילו כלום. עושים את התחקיר הרגיל. אחרי כל מבצע יש

תחקיר - מדפיסים איזה דף כזה של מסקנות ולקחים. זהו. יותר מזה לא היה שום תחקיר, לא נוסחו אשמים. זילות של חיי אדם לגמרי, טוטאלית. אנשים מתים... הקיצר, הבנאדם מת. אחרי זה המג"ד בסיכום מבצע עושה לנו: "שמעו, חבר'ה, אל תהיו מדוכאים, הבנאדם הזה לא סתם הסתובב שמה" - כמובן שלא היה לו איזה מידע ממשי - "תהיו בטוחים שבנאדם שמסתובב בשעה כזאת בלילה בקסבה הוא לא חובב ציון מושבע, כנראה היו לו אג'נדות טרוריסטיות ואתם עשיתם עבודה טובה וכל הכבוד". יותר מזה לא שמענו על זה. אני מניח, ההגיון הבריא שלי אומר שזה היה בנאדם חף מפשע. כמובן, אולי המג"ד יודע משהו שאנחנו לא יודעים. אנחנו לא שמענו על זה יותר.

שם: *** דרגה: סמ"ר יחידה: ***** מקום הארוע: שכם**

זמן הארוע: סוף 2003

2.

אני לא זוכר כבר כמה זמן לקח לכבוש את כל הקסבה, זה היה אולי שבוע, אולי שבועיים, זה היה באמצע הלחימה בקסבה, נכנסנו, אנחנו המשכנו בתנועות תולעת, תפסנו בית שולט, פתחנו שמה עמדות, ואחד הקלעים זיהה בנאדם על הגג, בנאדם שני גגות ממנו, אני חושב שזה היה בין 50 ל-70 מטר ממנו. לא חמוש. אני הסתכלתי על הבנאדם הזה בעכבר. הוא לא היה חמוש. זה היה ב-02:00 בלילה, בנאדם לא חמוש על הגג. הולך על הגג, מסתובב. דיווחנו את זה למ"פ, המ"פ אמר: "תוריד אותו". ירה- הוריד אותו. המ"פ, בעצם חרץ, דרך החלטה בקשר, גזר גזר דין מוות על הבנאדם הזה. בנאדם לא חמוש.

אתה ראית שהוא לא חמוש?

אני ראיתי בעיניים שלי שהבנאדם לא היה חמוש. הוא גם דיווח... הדיווח היה "בנאדם לא חמוש על הגג". המ"פ הגדיר את זה כ"תצפיתן". הוא הגדיר את זה כ"תצפיתן", זאת אומרת שאין איום עלינו מהבנאדם הזה, והוא נתן פקודה להרוג אותו וירו בו והרגו אותו. ובעצם אתה חושב, אם אתה רואה בארה"ב יש גזר דין מוות. ועל כל גזר דין מוות כזה יש אלף ערעורים והרשעות. לוקחים את הנושא מאוד ברצינות, ושופטים, ואנשים מלומדים, ויש הפגנות וזה. בעצם בנאדם בן 20 ומשהו, המ"פ שלי, גזר גזר דין מוות על בנאדם לא חמוש, מי הוא...? מה זה תצפיתן? ואם הוא היה תצפיתן? אז מה, אז צריך להרוג אותו? ומאיפה הוא יודע שהוא תצפיתן? הוא לא יודע. הוא קיבל דיווח בקשר על בנאדם לא חמוש על הגג, והוא נתן פקודה להרוג אותו,

שלדעתי היא פקודה לא חוקית, ואנחנו ביצענו את הפקודה.
ואנחנו הרגנו אותו. הבנאדם מת. ושמע, לדעתי זה רצח.

שם: *** דרגה: סמ"ר יחידה: ***** מקום הארוע: שכם**

זמן הארוע: סוף 2003

3.

הייתה שם סיטואציה של כמה אנשים שנהרגו, כאילו גוויות,
גופות שישבו בטווח שלנו

ברחוב?

ברחוב שלנו, מתחת לאף... ומדי פעם מגיע מישהו למשוך את
הגופות החוצה... הוא כנראה עשה את זה לגופה אחת... מפקד
היחידה, שהוא היה איתי בכוח שנענו בו, הוא אמר שאם עוד
פעם אחת עוד דבר כזה קורה אז לירות בו...

למרות שהוא לא חמוש

הוא בפירוש לא חמוש, ההגדרה שלו היא מחלץ גופות, זה כל מה
שהוא עושה... וזה פקודה ישירה של מפקד היחידה.

הוא חוזר הבחור?

הבחור.. לא, יש החלפת משמרת מפקד היחידה פעם ואז אני
ואז יש החלפת משמרת, פתאום אני שומע איזושהי... לא זוכר
אם התקהלות או יריות... ירי או משהו כזה... אני מגיע ואז אני
מגלה, מבין ש... אני שואל על מה הם ירו

על מחלץ הגופות ?

כן... הם לא פגעו בו לדעתי...

ואני אומר להם... מפקד היחידה לא נמצא שם באותו רגע ואני
אומר להם בפירוש...

חזל"ש על הפקודה ?

כן...

אתה אומר לחיילים שלך אל תבצעו פקודה כזו ?

כן... אני אומר להם בפירוש אל תירו, אם הוא לא חמוש אל תירו

**והוא לא יודע שאתה, בעצם...
לא, הוא לא...**

שם: ** דרגה: סגן יחידה: פלס"ר צנחנים מקום הארוע: שכם
זמן הארוע: 2002**

.4

בעוקף חוסאן זרקו אבנים, לא בקת"בים בד"כ, אני חושב שאף פעם לא זרקו שם בקת"בים, אני לא בטוח. בכל מקרה, שם ההוראות פתיחה באש כבר היו שאם מרימים אבן בשתי ידיים אז זה ירי על מנת להרוג.

ואם זאת אבן רגילה?

אז לא.

אלה היו הוראות הפתיחה באש במשך כל התקופה שהייתם שם? כמה זמן יצא לכם להיות שם?

לא ישבנו שם, היינו ביחידה וכל פעם צוות אחר היה נוסע לעשות שם מארב.

ומה הסיפור שם?

החליטו שרוצים למנוע את הזריקה הזאת, זה גם פעם אחת הוציא לילד עין או משהו כזה, זה היה ההצדקה שהאבנים האלה מסוכנות, אז הייתה החלטה שאם האבן מספיק גדולה בשביל להרים בשתי ידיים אז סימן שהיא מסוכנת ואפשר... אני חושב שהיה מקרה אחד שירו שם, איזה צלף...

מהצוות שלכם?

לא

שפגעו בילד שזרק אבן?

אני לא יודע אם ילד, אני לא בטוח, ואני חושב שפצעו אותו קשה או משהו כזה.

אני זוכר שאנחנו בצוות, אנחנו אמרנו לעצמנו... זה היה גם בתקופה שהמפק"צ שלי לא היה, מישהו מהצוות שימש

כמפק"צ, אנחנו אמרנו שההוראות פתיחה באש יהיה של עצמנו ואין סיכוי שנירה על אף אחד שזורק אבנים אז פשוט ישבנו שם והעברנו את הזמן, זה היה די מצחיק, אף אחד אצלנו בצוות, אולי אחד, חשבנו "אז מה עכשיו", אבל חוץ מזה...
התווכחנו באיזשהו שלב.

זה היה בתקופה שהיינו מתווכחים המון בתוך הצוות האם זה מוסרי או לא מוסרי. אמרנו, גם אם אתה חושב שזה מסוכן אז תירה ליד, תמנע את הזריקה, אין סיבה להרוג מישהו שבא לזרוק אבנים. אני חושב שבצוות שלנו אף אחד לא הרג.

שם: *** דרגה: סמ"ר יחידה: מגלן מקום הארוע: כביש עוקף חוסאן**
זמן הארוע: ינואר-פברואר 2004

.5

בפעם הראשונה כשהגעתי לעזה לרצועה בכפר דרום שם היו הוראות חד משמעיות, אני לא זוכר כמה מטרים מהגדר אני לא זוכר כמה, אבל לא היה קטע של יש נשק או אין נשק. כמובן יש את המושג שיקול דעת אבל בתדריך כשהמ"פ אומר את הפקודה לא מזכירים שום שיקול דעת אלא כך וכך מטרים אתה הורג ולך יש כלוחם שיקול דעת בשטח, ילד לא ילד. עכשיו, גם כשהייתי בפילדלפי, זה היה ככה לגבי המוצבים עצמם, לא הוגדר. אני לא זוכר, זה יותר נגע לחי"רניקים ששמרו במוצבים.

שם: **** דרגה: סמ"ר יחידה: שריון **מקום הארוע:** רצועת עזה

זמן הארוע: ****

6.

נכנסנו שם לאלמנת קש. קיבלנו את הגזרה של ג'נין, כי גולני הוקפצו לעזה. תפסנו גזרה. נכנסנו לאלמנת קש בג'נין בקסבה. אמרו לנו שהאלמנת קש היא כנגד חמושים וכנגד אנשים שעולים על הרק"ם. היו הנגמ"שים שהסתובבו 24 שעות מתחת לבתים ופשוט חיכו שילדים ואנשים יעלו על הנגמ"שים וינסו לתפוס את המא"ג ואז אנחנו נירה בהם. היו לנו עמדות תצפית בבתים בקסבה, והנגמ"שים היו ברחוב מתחתנו.

דיברו על זה בצורה גלויה?

בפירוש. דובר על זה שמחכים שמישהו ינסה לעלות על אחד הנגמ"שים, ואז הוראות הפתיחה באש שלנו הם ירי על מנת להרוג.

הנגמ"שים עמדו או נסעו?

נסעו.

מה שהיה זה שאחרי יום או יומיים עלה ילד בן 12 או 13 על אחד הנגמ"שים. היו כל מני דיבורים בנוגע לגיל שלו: בהתחלה אמרו 8 אחר כך 12. בכל מקרה הוא עלה על נגמ"ש וצלף אם-24 שלנו הרג אותו. בפלוגה המקבילה היה עוד מקרה של ילד או נער שעלה על נגמ"ש, והרגו גם אותו.

...אמרת משהו על זה שהצלף שמח על זה

היה זיהוי של חמוש. הוא בא לירות, ולא היה דרוך בנשק האישי, ואז הוא נכנס רגע לכוונת של הנשק צלפים, וראה מישהו על הנגמ"ש. הוא ירה בו, וקפץ: "הרגתי אותו! הרגתי אותו". למחרת אמרו לנו שזה היה ילד, ואז הוא לקח את זה קשה.

חלק אמרו שזה מיותר, וכל המבצע הזה כדי להרוג ילדים, וחלק אמרו שטוב מאוד.

מה היו ההגדרות של המבצע - של כל הרעיון הזה?

כניסה רגלית לג'נין, כניסה לתוך בתים. כוח קטן. היינו כיתה. מתחת עוברים נגמ"שים כגירוי לאותם חמושים ומחבלים. ברגע שאנחנו מזהים או חמושים או מישהו שעולה על הרק"ם = ירי על מנת להרוג.

מהר מאוד הבנו שחמושים לא יצאו, כי זה מיותר לחשוב שחמושים יצאו דווקא כשכל כך הרבה נגמ"שים עוברים באותו מקום.

חיפשו את הילדים. סתם אנשים שיעלו על הרק"ם. הבנו את זה מהדיבורים של הקצינים.

חלק מאיתנו הבינו שזה מיותר. פשוט חיפשו את האנשים שיעלו על הרק"מים.

איתכם בבית היה קצין?

אתנו בבית היה מ"מ וסמ"פ.

שם: **** דרגה: סמ"ר יחידה: **** מקום הארוע: ג'נין

זמן הארוע: מרץ 2003

.7

חיפשנו חמושים לבדוק אם יש הסתובבות של חמושים ולחסל אותם.

באיזשהו שלב הבינו שכל הזמן מכינים מטענים דרך בלוני גז. מרוקנים את הבלונים, אני אפילו לא יודע, לא מתמצא בזה, ואז כל פעם ראינו אנשים רצים, בכלל כולם רצו שם, פחדו שירו בהם או משהו כזה וגם אנשים שרצים עם בלוני גז וכל פעם היינו צריכים לדווח שראינו שמשהו רץ עם בלון גז ובסוף הייתה הוראה שאפשר לירות באנשים שרצים עם בלוני גז.

לירות על מנת להרוג?

על מנת להרוג, כי במקרה שהם הכינו מטענים. וזהו, היה יישום של הדבר הזה אבל אני לא... בשני הכוחות שהיו לא הצליחו להרוג את האנשים האלה כי זה היה מהר מדי.

שם: ** דרגה: קצין יחידה: מובחרת מקום הארוע: מחנה הפליטים בלאטה זמן הארוע: פברואר 2002**

8.

הצבנו עמדות, זאת אומרת על כל העמדות שעל גגות, את כל הכוח רתק שלנו, מק"כ, מקל"ר, מא"גים בכל פינה, כמה שיותר כוח כבד. כל כדור אפילו נפץ זיקוק לא משנה מה שהיה נשמע בגזרה, ישר מכת אש לעבר השכונות.

סתם?

סתם.

לא ידעו מה קורה?

לרוב לא זיהינו את מקורות הירי. בהתחלה זה היה לעבר מקורות ממוקדים, כאילו אם זיהינו את מקור הירי פותחים באש לעבר מקור הירי. בשלב מסוים המ"פ החליט שזה לא מספיק. כל פעם שיש אש, אז כולם יורים. נותנים להם גזרות שהם צריכים לירות עליהן, שטחים מתים בעיקר.

על איזו שכונה יריתם?

אבו סנינה. כל החבר'ה בעמדות שלהם אומרים "וואי, כולם יורים". אף אחד לא יודע שגם אני יורה. כולם יורים! אין מישהו שלא ירה. פעם אחת חבר שלי עלה מולי בקשר "בוא תפגוש אותי רגע בצומת". הייתי בעמדה אחת והוא היה באחרת. אני יורד לפגוש אותו. "אחי, אתה חייב להביא מחסנית ולאסוף אותי. נגמרו לי הכדורים". ולא היה לו בכלל על מה לירות. הוא סתם היה משקיף לתוך שטח. סתם. היינו יורים בדודים, היינו יורים בחלונות, סתם אתה יודע, צליפה למטרה, בקטע של צחוקים.

זה הכל עדיין בתקופת אוקטובר כאילו?

זה היה בהתחלה, ממש בהתחלה, בשבועות הראשונים, אתה

יודע. סתם יורים בקטע של צחוקים, אתה יודע. כולם יורים אז
אף אחד לא יודע שגם אני יורה. כולם יורים!
לא הייתה בקרה על מי יורה, מתי יורים?
הייתה בקרה, אבל לא בכל עמדה יש לך מפקד. ברוב העמדות
אין מפקדים, אז איפה שאין מפקדים, עושים מה שרוצים, אתה
מבין.

ואיפה שיש מפקדים..?

אז הם מפקחים כביכול, אבל גם זה מאוד רנדומלי. הייתי
בעמדת מק"כ. היה איתי המג"ד גיזרה, לפעמים, המג"ד של כוח
מג"ב בגיזרה, שהיה מטורף לגמרי. הוא היה חולה נפש. הוא
היה עושה לי "תירה שמה, תירה שמה, תירה שמה". ואני מפרק
לכל הכיוונים בלי קשר לכלום. הייתי יורה כל-כך הרבה כדורים
בערב, אבל על בתים, לא על שטחים מתים. אין לי מושג מה
עשיתי עם הכדורים האלה. יכול להיות שהרגתי אנשים אפילו.
אני עדיין לא יודע, כי לא אמרו לי. אף אחד לא אמר לי. וידוע
שהיו הרוגים במכות-אש האלה. זה ידוע!

שם: *** דרגה: סמ"ר יחידה: צנחנים מקום הארוע: חברון זמן הארוע:**
אוקטובר 2000

9.

מנובמבר 2001 ואילך, השתתפתי בפעילות של מעצרים. חשוב להדגיש שכשאתה מבצע מעצר הסמכות העליונה היא של מפקד היחידה, מ"פ, בחור בדרגת סרן או רב סרן. אופי המעצר וצורת הביצוע משתנים ממ"פ למ"פ. לי למשל, יצא לשרת תחת 2 מ"פים בעלי אופי שונה לגמרי. המ"פ הראשון עבד יותר ע"פ הספר. יום אחרי החלטת בג"ץ שאסור להשתמש בנוהל שכן, לא השתמשנו בנוהל שכן. אצל המ"פ השני המעצרים היו הרבה יותר אגרסיביים.

היינו מקבלים מקורות מהשב"כ והמודיעין - איפה נמצא מבוקש, כמה נשק הוא מחזיק ומה רמת הסיכון. היינו מתכננים מבצע. בהתחלה המבצעים היו ברמת תכנון יותר גבוהה, יושבים שבוע עם ביצוע של מודלים, אישורים של אלופים וכ'ו. ככל שעבר הזמן, האישורים, כולל נהלי הפתיחה באש, ירדו וירדו ברמות, עד שהגיעו בסופו של דבר לנהלים פנים-יחידתיים.

אצל המ"פ השני שיטת העבודה הייתה שונה. הכל היה יותר אגרסיבי. לפעמים היינו יורים טיל לאו אחד לעבר קיר הבית כדי להרגיע את העניינים. כדי שאנשים ידעו שלא כדאי להם להתעסק אתנו. היינו גם יורים קצת. אסור היה לירות לעבר חלונות, כדי לא לפגוע בחיילים מהצד השני של הבית. אסור היה לירות לעבר קירות, שנראים דקים מדי. אף פעם לא היה לי ממש ברור איך נראה קיר דק.

רוב הכניסות לבתים באותו זמן היו כניסות ברטוב. כניסה ברטוב זה אומר שאתה נכנס לחדר ומרסס, כדי לדעת שאין

סיכוי שמישהו ירה עליך מתוכו.
היה מקרה שכוח נכנס ברטוב, ואמא שכחה את הילד שלה בן
ה 3 בתוך החדר. זה היה בתוך בניין. הוצאנו את כל האנשים
והתחלנו לסרוק את הבניין. עוברים בכל הבניין ונכנסים ברטוב
לכל החדרים במסגרת הסריקות. אחרי הסריקה הרטובה עשו
סריקה נגד אמל"ח, ואז גילו ילד בן 3 שוכב מתחת למיטה. היה
לו מזל שהוא לא נהרג, כי ירו בחדר הזה, וגם במיטה. זה היה
מקרה שקצת זעזע אותנו. אחרי המקרה הזה היינו יורים על
מיטות בצורה שונה: חייל אחד מרים את המיטה, וחייל שני
יורה מתחתן.

שם: *** דרגה: סמ"ר יחידה: פלס"ר נח"ל מקום הארוע: ג'נין**

זמן הארוע: כללי

בלתי מוגבל

20

אזרח/ית, חייל/ת

יש להביא את תוכנה של רשומה זו לידיעתם של האזרחים,
נבחרי הציבור ואנשי זרועות הבטחון במידה המרבית.

**ליצירת קשר לצורך מתן עדות, ולתיאום מפגשים וחוגי בית:
0508- 454725 או www.shovrimshtika.org**

לתרומות:

**בנק הפועלים, חשבון מספר 340219, סניף 608
צ'קים לפקודת "שוברים שתיקה" ניתן לשלוח לכתובת:
ת.ד. 68150, ירושלים 91681**